

Så jeg synes, det hele har en god forklaring. Og hvis vi skal have større fleksibilitet med hensyn til danskundervisning, bliver vi altså også nødt til at fravige kravene om et fuldt udstyret sprogcenter for hver eneste udlænding, der skal undervises.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 22:

Forslag til lov om ophævelse af lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (jugoslaverloven) samt ændring af udlændingeloven og forskellige skattelove. (Ophævelse af jugoslaverloven).

Af integrationsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 2/10 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er jo glædeligt, at vi nu kan ophæve den særlige lov for Jugoslavien om midlertidig opholdstilladelse og de følgelove, der fulgte efter. De, der har siddet i Folketinget tilstrækkelig længe, kan huske, hvordan man i flere omgange har givet særligt opholdsgrundlag for de ulykkelige ofre for den ulykkelige krig i Jugoslavien. Det er derfor glædeligt, at vi nu kan ophæve loven, fordi der ikke mere er behov for den.

Jeg vil også sende en venlig hilsen til Dansk Flygtningehjælp, som har modtaget forslaget og kommenteret det meget positivt i sit høringssvar ud fra de bemærkninger, der er tilkendegivet i forslaget.

Skulle der vise sig at være et helt enkeltstående, uforudsigeligt tilfælde, er der andre regler i den nugældende udlændingelov, der kan danne grundlag for ophold.

Med disse bemærkninger på Venstres vegne skal jeg meddele, at vi tilslutter os forslaget.

Karen J. Klint (S):

Indledningsvis vil jeg gerne kvittere for, at det ret tydeligt af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at ingen flygtninge fra Bosnien-Hercegovina, som fortsat har et særligt beskyttelsesbehov, vil komme i klemme, selv om den særlige jugoslaverlov ophæves, idet regeringen vedstår sine løfter om, at der fortsat kan gives opholdstilladelse ud fra et humanitært beskyttelsesbehov.

For selv om der ikke længere foregår krigshandlinger eller lignende uroligheder i Bosnien-Hercegovina, er der god grund til fortsat at bekymre sig om de personer, der er flygtet fra etnisk udrensning, især i den serbisk kontrollerede del af Bosnien, idet de i en række tilfælde bliver henvist til at søge beskyttelse i den regeringkontrollerede del af Bosnien, uanset at den ingen tilknytning har til denne landsdel. Det bekræftes i nogle af høringssvarene.

At nogen fortsat har et særligt beskyttelsesbehov bekræftes direkte af, at der er givet ophold til 109 personer fra området i årets første 7 måneder. Fra ministerens høringssvar, dateret den 4. oktober 2002, vil jeg derfor gerne fremhæve ministerens tilsagn om, at der i fremtidens afgørelser vil blive lagt vægt på UNHCR's tilkendegivelser af, at visse grupper fortsat har et beskyttelsesbehov, og også, at ministeren er positiv i forhold til Dansk Flygtningehjælps udsagn. Der har ministeren en længere redegørelse af forskellige paragraffer, som jeg også læser som et tilsagn med hensyn til den retssikkerhed, der skal være i forhold til de mennesker, som er særligt i klemme, ikke alene for så vidt angår forholdene i dag, men også når loven ophæves.

Desuden gentager ministeren videre i sine bemærkninger, at der efter ansøgning kan meddeles humanitær opholdstilladelse til en udlænding, der uden for asylområdet befinder sig i en sådan situation, at væsentlige og afgørende hensyn taler for, at man skal imødekomme ansøgningen.

Endelig kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde taler for det – også efter en anden paragraf. Så der er flere paragraffer, som

nævnes i ministerens store redegørelse, og det ser jeg som et positivt tilsagn om, at der arbejdes med den retssikkerhed, som vi jo alle sammen ønsker der skal være på området, og også den fleksibilitet, så ikke enkeltpersoner kommer i klemme.

Der er således fra de danske myndigheder fortsat tilsagn om at vise særlige hensyn til personer, der har været udsat for særlig traumatiserende overgreb i hjemlandet, også hvis de er i fortsat behandling her i Danmark. Der kan også være tale om andre personer, f.eks. ældre eller enlige kvinder med børn. Det kan også være mennesker, som er selvmordstruede eller lider af en behandlingskrævende sygdom og modtager behandling her i landet.

Kl. 14.35

Den socialdemokratiske gruppe ser derfor som udgangspunkt positivt på lovforslaget, og vi går konstruktivt ind i udvalgsarbejdet. Men da nogle af høringssvarene først kom lidt sent i går, skal vi lige gennemgå dem lidt mere grundigt for at se, om vi nu er dækket ind med de citater, jeg er kommet med her. Men som udgangspunkt er vi positive.

Søren Krarup (DF):

Dette lovforslag er indlysende. Når der ikke længere er krig i Bosnien-Hercegovina, skal naturligvis en lov, der bygger på krigshandlinger i Bosnien-Hercegovina, ophæves. Vi støtter derfor lovforslaget.

Men når det er sagt, vil jeg også sige, at en naturlig konsekvens af at udstede midlertidig opholdstilladelse under særlige omstændigheder selvsagt er, at når disse særlige omstændigheder er ophørt med at bestå, skal den midlertidige opholdstilladelse inddrages og de pågældende sendes hjem. Midlertidig betyder faktisk midlertidig. Når det midlertidiges forudsætninger forsvinder, må også det midlertidige forsvinde. Og de, der fik asyl for en tid på grund af disse forudsætninger, skal rejse tilbage til deres eget land og hjælpe med at bygge det op igen.

Alt for ofte bliver ikke blot sproget radbrækket, men også den danske befolkning bedræbet. Alt for ofte brugte magthaverne begrebet midlertidigt ophold til at liste noget igennem, der ikke ville have kunnet passere, hvis man havde sagt »permanent ophold«. Jeg mener at kunne erindre flere tilfælde af samme listige taktik, hvor befolkningens modstand søgtes afvæbnet ved hjælp af dette sproglige og faktiske bedrag.

Midlertidigt ophold skal betyde midlertidigt, ikke permanent, svarende til, at en flygtning ikke er indvandrer, men er en person, der på grund af livsfare i sit hjemland har brug for asyl og sikkerhed, men som skal vende tilbage til hjemlandet, når der på ny er fred.

Igen er der også tale om et sprogligt bedrag, når man f.eks. vil »integrere« flygtninge. Flygtninge skal naturligvis ikke integreres, men have tryghed, indtil de atter kan komme hjem.

Danske flygtninge i Sverige under Anden Verdenskrig blev ikke integreret i Sverige, de blev ikke svenskere, men rejste selvsagt tilbage til Danmark efter den 5. maj 1945. Sådan er det at være flygtning. Sådan er det at tage midlertidigt ophold. Og sådan skal også de jugoslaver behandles, som fik midlertidigt ophold dengang, men som nu har et fædreland, hvor der er fred, og i hvilket der tilmed er brug for deres bidrag til at genopbygge landet.

Jeg vil anbefale læsning af Henrik Havreheds doktordisputats om de tyske flygtninge i Danmark 1945-49. Her siges der ikke blot, hvad en flygtning er, men her fortælles der også om et Danmark, hvor man respekterede både det danske sprog og den danske befolkning og derfor sendte de tyske flygtninge tilbage til Tyskland, da der var mulighed for det.

Dengang var der ingen Dansk Flygtningehjælp, som indsamlede flygtninge, men dengang var der en dansk flygtningeadministration under Johannes Kjærbøls nøgterne og effektive ledelse, som tog sig omhyggeligt af de 250.000 tyske flygtninge, men som sendte dem alle hjem, så at den sidste forlod Danmark den 15. februar 1949. Hjemsendelse – det kaldes repatriering. Flygtninge, der har haft midlertidigt ophold, skal repatrieres.

Vi støtter lovforslaget, idet vi beder regeringen drage omsorg for, at denne konsekvens af jugoslaverlovens ophævelse bliver draget.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der flere korte bemærkninger. Først hr. Søren Søndergaard, derefter fru Karen J. Klint.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu er det jo ikke helt unaturligt, at ting, der i en periode er midlertidige, senere kan blive permanente. Sådan er der jo mange ting, der er. Der kan være noget, man prøver af i en periode, og så får det lov til at blive permanent.

Kl. 14.40

Men det, der undrer mig hos hr. Søren Krarup, er, at hr. Søren Krarup så ikke siger noget om, hvilken årrække der skal gå, før man ikke længere skal kunne sendes tilbage. Eller skal man altid kunne sendes tilbage? For hvorfor så kun nævne bosnierne i denne her sammenhæng? Der er jo også ungarnflygtningene fra 1956. Der er jo fine forhold i Ungarn. Der ville ikke være noget problem i at sende folk tilbage til Ungarn. Så hvorfor ikke også nævne dem?

Så vil jeg sige til hr. Søren Krarup: Det lød, som om hr. Søren Krarup fremstillede jugoslaverloven som et eller andet, man gav flygtningene. Det er jo en fuldstændig forkert ting. Jugoslaverloven var noget, man fratog flygtningene. For ifølge Genèvekonventionen, som Danmark har tiltrådt – uanset om man kan lide det eller ej – er det sådan, at Danmark har en forpligtelse til at asylsagsbehandle flygtninge, der kommer til Danmark og beder om asyl. Og det, man gjorde med jugoslaverloven, var, at man nægtede flygtningene den ret til at få deres asylsag behandlet. Det var noget, man tog fra dem, der kom til Danmark og søgte om asyl. Det var ikke noget, man gav dem.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er ikke, fordi vi ikke når langt omkring her i eftermiddagens debat, men jeg synes alligevel, at den tale, vi fik nu fra hr. Søren Krarup, var pænt stærk, ikke mindst med påstande om, at man bedrager den danske befolkning.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Søren Krarup, om han med den tale, han kom med, faktisk påstår, at ministeren bedrager den danske befolkning ved at have indskrevet de mange særhensyn, der skal være for at opfylde konventionerne og dermed også kunne give mulighed for humanitær opholdstilladelse.

Sagt på en lidt anden måde og lidt mere folkeligt, sådan som hr. Søren Krarup jo har brugt det tidligere på dagen, er det ikke, fordi jeg ønsker at byde hr. Søren Krarup op til dans, men er det sådan, at hr. Søren Krarup gerne ser, at ministeren alene danser efter hr. Søren Krarups pibe?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil også i min ordførertale på et senere tidspunkt komme ind på, hvad baggrunden var for, at vi overhovedet vedtog jugoslaverloven. Jeg er stort set enig med den beskrivelse, som hr. Søren Søndergaard netop kom med.

Men det var begrebet midlertidighed, jeg gerne ville spørge hr. Søren Krarup lidt om. Jeg kan forstå, at hr. Søren Krarup sammen med sit parti har stemt for regeringens nye udlændingelov, hvor der er en 7-års-grænse for, hvornår man går fra midlertidigt til permanent ophold. Og det må jo betyde, at Dansk Folkeparti mener, at 7 år er grænsen for, hvor længe man kan lade midlertidigheden vare. Eller er der noget, jeg har misforstået?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Problemet er jo meget enkelt. Midlertidig betyder midlertidig. Når man inviterer flygtninge ind i Danmark på et midlertidigt ophold, ligger det i sagens natur, at hvis dette ophold skal ændres til permanent, må der en ny lovgivning til. Det andet er bedrag. Det er så enkelt, så sprogligt, så logisk, at der overhovedet ingen grund er til at spørge om det. Og det er det svar, der skal gives.

Hvis disse flygtninge fra Bosnien-Hercegovina på midlertidigt ophold skulle have permanent ophold, skulle det kræve en ny lovgivning. Og jeg siger, at jeg har en meget stærk mistanke om, at når man bevidst siger midlertidigt ophold, så er det, fordi man på den måde vil afvæbne befolkningens berettigede protest.

Det, der skete i 1956, vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard, var jo ikke, at man dermed gav ungarske flygtninge midlertidigt ophold. De fik ophold her i landet. Situationen var jo en helt anden. Der var heller ikke nogen Dansk Flygtningehjælp, som skulle søge at hente dem ind. Den blev først stiftet i anledning af 1956. Men det var altså en ganske anden situation. I dag må man sige, at midlertidigt ophold, når det ændres til permanent, skal betyde, at man virkelig får en lovgivning, der siger sandheden.

Dermed mener jeg egentlig også, jeg har svaret fru Karen J. Klint. Jeg synes, det er udmærket at bruge dansebilleder, selv om jeg ikke er nogen stor danser. Jeg ville meget gerne have, at ministeren ville danse efter min pibe, for det ville blive en meget mere reel lovgivning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen det er jo netop det, der ligger i den udlændingelov, som Dansk Folkeparti har stemt for, at såfremt de forhold, der gav anledning til opholdstilladelsen i første omgang, efter 7 år stadig væk er til stede, fortsætter opholdstilladelsen.

delsen permanent. Det vil sige, at der er en vurdering efter 7 år, som betyder, at man bedømmer, om vedkommende fortsat er i fare, eller om vedkommende ikke er det. Og efter 7 år er der ikke flere bedømmelser.

Kl. 14.45

Så vil jeg gerne spørge, om det er det, hr. Søren Krarup mener med, at midlertidigt er midlertidigt, for jeg må forstå det sådan, at 7 år er den maksimale grænse for midlertidighed. For hr. Søren Krarup har selv stemt for en lov, der definerer det således.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen hele problemet med bosnierne fra 1992 og frem var jo, at de i modsætning til andre grupper, som kom tidligere, af det danske Folketing blev frataget retten til at søge asyl. Det danske Folketing vedtog simpelt hen en lov, hvor man sagde: I må ikke søge asyl i Danmark. Den vedtog man med stort flertal efter et forslag fra den konservative justitsminister. Vi stemte ikke for loven, men det gjorde de nuværende regeringspartier og Socialdemokratiet. I første omgang fra 1992 til 1994 vedtog man: I må ikke søge asyl. Og da man ikke havde fået dem smidt ud i 1994, vedtog man en forlængelse fra 1994 til 1995 og sagde: I må stadig ikke søge asyl. Det var et efter min mening groft overgreb på disse menneskers muligheder for at få en asylsagsbehandling. Og først efter 3 år sagde man så: Nu kan vi give mulighed for at søge asyl.

Så grunden til, at der blev indføjet hele det her med midlertidighed osv., var, at man fratog flygtningene rettigheder, ikke at man gav dem rettigheder. Det er simpelt hen ikke i overensstemmelse med kendsgerningerne.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Der kan godt være noget rigtigt i det, hr. Søren Søndergaard siger, for idet man afskærer dem fra den normale asylprocedure, tager man jo for så vidt en ret fra dem. Men det var altså det, man gjorde ved at give dem midlertidig opholdstilladelse. Men hvis der skal være nogen redelighed i tingene, må det gælde, at der for dem, der er kommet ind under midlertidig opholdstilladelse – hvis de bliver her, hvis de skal have lov til at søge permanent opholdstilladelse – skal en lovændring til for det grundlag, de er her på. Det andet er uredeligt. Det er fuldstændigt rigtigt, at man kan søge asyl, og at der er

7 års ophold, før man får permanent opholdstilladelse. Men stadig væk gælder det, at en midlertidig opholdstilladelse ikke kan ændres til en permanent, uden at der også sker en ændring af de betingelser, de er kommet ind under, og det vil sige en ny lov.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Vi må altså konstatere, at hr. Søren Krarup og hans parti har stemt for en lov, han selv betegner som uredelig. Det er nemlig præcis det modsatte af det, hr. Søren Krarup netop sagde: Der skal ikke indtræde en forandring efter 7 år. Hvis der ikke indtræder nogen forandring efter 7 år, er de betingelser, der gjorde asylbettinget i første omgang, jo stadig væk til stede, og så overgår tilstanden fra at være en midlertidig opholdstilladelse til at være en permanent opholdstilladelse.

Sådan er den lov, hr. Søren Krarup har stemt for.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Søren Krarup. Og så tror jeg, vi går videre efter hr. Søren Krarup.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er jo simpelt hen fru Elisabeth Arnold, der begår, vil jeg sige, den tanketorsk at sætte lighedstegn mellem midlertidige og normale flygtninge. Jeg siger: Flygtninge, der er kommet ind på midlertidigt ophold, er at betragte som midlertidige, indtil der sker en ændring af lovgrundlaget. Dermed kan man ikke uden videre sidestille dem med dem, der normalt får opholdstilladelse, når de har været her i 7 år.

Jeg ser, at fru Elisabeth Arnold ser stærkt forbitret ud, men det er logik for folketingsmedlemmer.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

Forholdene i det tidligere Jugoslavien er nu sådan, at der ikke mere er behov for, at personer derfra skal indtage en særstilling. Det er utrolig glædeligt, og jeg tror, at jeg vil nøjes med at konstatere det og sige, at Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig ophævelsen af jugoslaverloven.

Der er faldet mange ord i denne her debat om en enkel ophævelse af en lov, der ikke mere er behov for.

Kl. 14.50

Kamal Qureshi (SF):

Forslaget om at ophæve begrundes med, at krigen nu er slut, og at der derfor ikke er behov for en særlov. SF er enig i, at der kan argumenteres for ophævelse af jugoslaverloven, men må omvendt konstatere, at der er 109 mennesker, som i perioden 1. januar 2002 til 31. juli 2002 har fået opholdstilladelse efter § 9 e, stk. 1, som foreslås ophævet i samme omgang.

Det må siges at være bevis for, at der er behov for beskyttelse for nogle mennesker fra Bosnien-Hercegovina. Det særlige ved situationen i Bosnien-Hercegovina er jo, at der er tale om etnisk udrensning, hvor mennesker ikke altid kan vende tilbage. Især er det problemet for muslimer, der skal vende tilbage til den serbiskkontrollerede del af landet. Nævnet for Etnisk Ligestilling peger således på, at en ophævelse synes at forudsætte en forbedring af situationen i den serbiskkontrollerede del af Bosnien.

SF har endvidere særlig bemærket Dansk Røde Kors' bekymringer for, at den nuværende § 9 b, der i praksis kun anvendes til at give humanitær opholdstilladelse til personer, der er ganske alvorligt syge, formentlig ikke vil kunne dække den gruppe mennesker fra det tidligere Jugoslavien. Det er en frygt, der kan forekomme relevant med henvisning til, at der er tale om, at 109 mennesker i 2002 har fået opholdstilladelse efter § 9 e, stk. 1.

På tilsvarende vis er der givet opholdstilladelse efter den nu ophævede § 7, stk. 2, på baggrund af denne ansøgergruppes udtalte subjektive frygt. Da den mulighed ikke længere er til stede, er SF usikker på, om denne gruppe flygtnings særlige behov varetages.

Vi vil derfor bruge udvalgsarbejdet på at sikre, at der ikke med vedtagelsen af dette lovforslag kan opstå problemer, og vi kan derfor ikke støtte lovforslaget på nuværende tidspunkt. Det vil sige, at der efter vores mening er nogle personer, som vi er bange for bliver berørt af en ophævelse af denne lov, og vi vil meget gerne have sikret os, at de bliver beskyttet på anden måde i den nuværende lovgivning.

Så vi vil tage stilling til lovforslaget efter udvalgsarbejdet.

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte dette lovforslag.

Det har længe været sådan, at det har været muligt at beskytte eventuelle jugoslaviske krigs-flygtninge med de eksisterende, de almindelige, sædvanlige muligheder i vores udlændingelovgivning. I virkeligheden var denne jugoslaverlov jo en reaktion på en ufuldkommen konvention, kan man sige.

Der tales meget om, at konventionerne er uaktuelle, og at konventionerne på mange måder er gammeldags, fordi de er 50 år gamle. Men i hvert fald er en stor mangel i flygtningekonventionens bestemmelser, at der overhovedet ikke er taget højde for, at der kan komme pludselige udstrømninger af store mængder flygtninge fra bestemte områder.

Nå man samtidig i konventionen forlanger, at landene skal behandle asylansøgningerne individuelt, betyder det, at de pågældende lande ikke ville kunne hjælpe alle disse flygtninge, fordi asylsystemerne ville bryde totalt sammen under den enkeltvis behandling af asylansøgningerne.

Derfor ville det være ønskeligt, hvis man kunne få et tillæg til konventionen, der beskrev, hvad man gjorde ved store, pludselige udstrømninger af flygtninge, sådan at man fik en ensartet behandling af disse mange ulykkelige mennesker, der i hundredtusindvis strømmede ud fra det tidligere Jugoslavien.

Det kan vi alt sammen arbejde på i fremtiden. På nuværende tidspunkt kan vi blot konstatere, at der ikke synes at være behov for at opretholde den lovgivning mere, og derfor støtter Det Radikale Venstre også, at den ophæves.

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten kan give sin tilslutning til hovedsigtet i lovforslaget. Det var en helt særlig situation, som var baggrund for de forskellige lovinitiativer, som fulgte i kølvandet på krigen i Eksjugoslavien.

Et flertal i den særlige situation, hvor en stor gruppe mennesker flygtede ud på kort tid, mente, at det var nødvendigt at suspendere den danske flygtningelovgivning. Det mente Enhedslisten ikke.

Enhedslisten var af den opfattelse, at man selvfølgelig skulle fastholde flygtningsret til at få deres asylsag behandlet, og det skulle man

have gjort, og man skulle aldrig nogen sinde have vedtaget jugoslaverloven. Man skulle især ikke, da der var gået 2 år, yderligere have forlænget jugoslaverloven med det resultat, at man fastholdt den situation, hvor flygtninge ikke kunne få deres asylsag behandlet.

Men o.k., det er sket, og nu synes forholdene at være ændret så meget, at der er grund til, at et flertal vil genoverveje deres lovgivning.

Som det fremgår af høringssvarene, virker det jo også, som om de organisationer, der arbejder i området og har kendskab til området, finder en rimelighed i at stoppe og vende tilbage til en situation, hvor asylansøgere vurderes efter den samme lovgivning.

Kl. 14.55

Det er som sagt et synspunkt, vi kan støtte, og som vi f.eks. i forbindelse af kosovonødloven gav udtryk for, nemlig at det var unødvendigt med en særlov, al den stund at loven allerede indeholder muligheder for, at de flygtninge, der kommer hertil på flugt fra de etniske udrensninger i Kosova, burde have fået flygtningestatus efter FN's konvention. Det mente et flertal ikke, og de fik så vedtaget en særlov. Lidt bizart, kan man jo sige, al den stund at netop de nuværende regeringspartier, som var med til at vedtage den særlov, har tordnet imod særloven på det her område.

Nu mener man altså, at der er brug for at vende tilbage til en lovgivningsmæssig ligestilling eller ligebehandling, og det er fint for os. Vi har hele tiden været imod denne her særlov, men vi synes ærlig talt, at det burde give anledning til nogle selvransagelser hos flertallet.

I Enhedslisten har vi noteret os, som det også sker i høringssvarene, at der lægges stor vægt på, hvad de internationale organisationer, herunder UNHCR, siger om de forhold, der er i området. For os er det vigtigt, at det bliver den konkrete situation i områderne, der afgør sagerne, og ikke tilfældige indenrigsdanske holdningsstemninger.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg sagde før på Det Radikale Venstres vegne, at vi støttede dette lovforslag. Jeg glemte at sige, at jeg også talte på vegne af Kristeligt Folkeparti.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Så er enigheden altså endnu bredere, når også Kristeligt Folkeparti kan støtte lovforslaget. Det vil jeg takke for, og jeg har kun tre bemærkninger, og de er til hr. Søren Krarup.

Jeg tror, at de danske jøder, som flygtede til Sverige, var ret så aktive, mens de var i udlændighed. De var flittige og dygtige, men det er rigtigt, at den flid og den dygtighed også var til nytte, da de vendte tilbage til Danmark. Det er jo grunden til, at jeg og regeringen mener, at også for de flygtninge, som skal sendes tilbage, er det vigtigt, at de så vidt muligt er i gang, arbejder, og de må gerne lære dansk, mens de er her. Det kan alt sammen kun gavne dem, når de vender tilbage, for det værste, de kan komme ud for, er at sidde og kigge ind i en væg eller ud over en kornmark og blive invalideret af lediggang.

Så vil jeg advare mod at idealisere de tyske flygtninge og deres situation i Danmark efter krigen. Mine forældres højskole var belagt med tyske flygtninge, der lå i lag. Børnene døde som fluer og blev betragtet som fjendeyngel. Der var læger i nærheden, men de kom ikke til skolen. Det er heldigvis ikke sådan, vi skal have det, og det ved jeg udmærket, at det mener hr. Søren Krarup heller ikke, men jeg kunne bare ikke lade være med at anholde denne historiske parallel. For de tyske flygtninge i Danmark efter Anden Verdenskrig er et trist kapitel i danmarkshistorien, og det vidner om den råhed, som herskede efter disse skrækelige år, hvor selve det at slå fjenden ihjel var et mål i sig selv.

Så var der hr. Søren Krarups bemærkning om, at nu gjaldt det om at få sendt folk hjem. Der er ikke så mange, man kan sende hjem, om overhovedet nogen, for vi kan jo ikke lave love med tilbagevirkende kraft. Der er jo sket det i de mange år, at langt de fleste så at sige har fået opholdstilladelse efter udlændingeloven, således at de ikke længere er beskyttet af jugoslaverloven. Og det, som man én gang har fået efter de gamle regler i udlændingeloven, kan vi jo ikke nu komme og tage fra dem. Så det er altså kun, hvis der skulle være nogle, som fik asyl for mindre end 3 år siden, at man kan sige, at her skal opholdstilladelsen overvejes, for den gamle regel var jo 3 år og ikke 7 år, som den er fra nu af.

Derfor tør jeg ikke love hr. Søren Krarup, at dette lovforslag vil føre til hjemsendelse. Vi har lavet nye regler, men de har ikke tilbagevirkende kraft.

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er naturligvis en replik til ministeren, og den skal munde ud i to spørgsmål.

For det første vil jeg sige med hensyn til det rent historiske, at jeg jo også er gammel nok til at huske de tyske flygtninge. Den behandling, de fik fra den danske stat, var utrolig reel. Det var under Johannes Kjærbøls ledelse. Jeg vil opfordre ministeren til at læse Henrik Havreheds disputats. Behandlingen var utrolig reel.

At den danske befolkning undertiden opførte sig underlødigt, hang jo sammen med, at der var opstået det had til besættelsesmagten, som ramte disse stakkels tyske flygtninge. Men behandlingen fra statens side var reel, fordi den opfattede en flygtning som flygtning. Staten sikrede, at man havde tryghed, at man fik mad, tag over hovedet og så i øvrigt vidste, at en flygtning naturligvis skal hjem. Det er det, jeg savner i dag hos de danske myndigheder.

Ministeren siger, at repatriering er umulig, men vil han så ikke give mig ret i, at dermed har man jo også sagt, at den forudsætning, de er kommet ind under, nemlig at det er midlertidigt ophold, er bedragerisk brudt, for de går automatisk over i permanent ophold. Så har man trukket befolkningen om ved næsen. Det er det ene.

Det andet spørgsmål, jeg simpelt hen lige principielt vil stille ministeren, er: Er ministeren ikke enig med mig i, at en flygtning ikke skal integreres, for i det øjeblik, en flygtning bliver integreret, er han blevet gjort til indvandrer? Deri ligger ikke, at han ikke skal have lov til at være aktiv og i det hele taget bruge sin arbejdskraft. Det ophæver ikke, at formålet med hans ophold ikke er at blive integreret, men simpelt hen at have sikkerhed, indtil han kan vende hjem.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil meget gerne have lejlighed til virkelig at bemærke, at det glædede mit hjerte at høre en Venstreminister træde i karakter og fortælle om de oplevelser, som de tyske flygtninge i Danmark desværre mødte, og at vi ved, at der også var en hel del tyske jøder, som blev afvist ved de danske grænser og blev sendt tilbage til udryddelseslejrene under og før Anden Verdenskrig. Det er et sørgeligt kapitel, som man kan lære af, så man ikke begår de samme fejl igen.

Og det, jeg også gerne vil bruge lidt tid på, er, at det også er kommet frem, at min egen lægestand, mine egne kolleger, i den samme periode

heller ikke gav de tyske flygtningebørn den behandling, de burde have fået. Det er en meget beklagelig periode af den danske historie, og det glæder mig, at ministeren fremhævede det herfra.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu er det jo ikke så ofte, at jeg bruger den slags stærke ord som hr. Søren Krarup, men sådan med sproglig moderation er jeg faktisk enig i, at der var tale om et bedrageri over for befolkningen, da man vedtog jugoslaverloven.

For hvori bestod bedrageriet? Jo, det bestod i, at man gik ud og bildte den danske befolkning ind, at den situation, der var i Jugoslavien, formentlig ville være overstået i løbet af nogle få år. Ved at forhindre disse mennesker i at få gennemført deres ret til at søge asyl – ved at holde dem i denne her tilstand i 2 år, det viste sig så at blive 3 år – kunne man undgå asylbehandling, og de kunne så rejse tilbage igen. Det var det, der var bedrageriet. Og for enhver, der fulgte med i Jugoslavien, var det åbenlyst, at det ikke ville ske. Det var åbenlyst, at den situation ville komme til at vare meget længere. Og så meget desto mere var det forkert, at man ikke gav folk lov til at få deres asylsag behandlet. Så det var deri, bedrageriet bestod.

Kendsgerningen er så nu, at de her folk jo primært kom fra 1992-1994, det var den helt store gruppe, og de har i dag været her i 8-10 år. De skal selvfølgelig ikke sendes tilbage.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Hr. Søren Krarup og jeg er jo enige om, at efter 7 år skal flygtninge gøres til indvandrere, for det står der i den nye udlændingelov, som vi har vedtaget. Vi er også enige om, for det står også i loven, at hvis de er velintegrerede, så sender vi dem ikke tilbage efter 5 år.

KL 15.05

Jeg bliver så spurgt, om jeg er enig i, at en flygtning ikke skal integreres. Jeg vil sige det positivt på følgende måde: En flygtning skal forberedes på enten at sendes hjem, hvis det er muligt inden for 7 år, eller på at blive i Danmark, hvis det ikke er muligt, at vedkommende kommer tilbage.

I begge tilfælde er det godt, at vedkommende bestiller noget, og at vedkommende er integreret på arbejdsmarkedet, for dermed mener jeg blot, at man er i arbejde. Det er godt for alle. Både for

dem, der skal sendes hjem, og for dem, der skal blive her.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 23: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og integrationsloven. (Behandlingen af sager vedrørende uledsagede mindreårige asylansøgere).

Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 2/10 2002).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Irene Simonsen (V):

I Venstre er vi meget glade for det her lovforslag, som endnu en gang er med til at opfylde nogle af de valgløfter, vi havde, nemlig at tage hånd om de svage i det her samfund.

Når en mindreårig asylsøger kommer til Danmark uden ledsagelse af sine forældre, er det vigtigt, at barnet får en god og en tryk modtagelse, således at der hurtigt skabes ro omkring barnet.

Det her lovforslag sikrer, at der tages de fornødne hensyn til de særlige behov, som de mindreårige uledsagede asylansøgere har, og forslaget imødekommer dermed børnekonventionens artikel 3, hvorefter barnets tarv kommer i første række.

Efter de allerede gældende retningslinjer for behandlingen af uledsagede mindreårige asylansøgere kan en mindreårig uledsaget asylsøger meddeles opholdstilladelse umiddelbart, hvis den pågældende altså skønnes ikke at være

tilstrækkelig moden til at gennemgå en asylbehandling.

Det lovforslag her indebærer en sammenkrivning af den allerede gældende praksis vedrørende opholdstilladelse til uledsagede mindreårige asylansøgere. Det vil sige, at det fortsat er hovedreglen, at der umiddelbart gives opholdstilladelse til mindreårige, der ikke bør gennemgå en asylbehandling.

Baggrunden for reglerne er, at det ikke er hensigtsmæssigt, at en mindreårig gennemgår en lang sagsbehandling, og derfor skal der være mulighed for at give en opholdstilladelse til de mindreårige så hurtigt som muligt. Og ved at give de mindreårige en umiddelbar opholdstilladelse bliver børnenes ophold på asylcentre af kortere varighed, end hvis de skulle afvente en asylprocedure, og der skabes dermed meget hurtigt ro og tryk omkring børnene, hvilket er vigtigt for dem.

Ved vurderingen af, om den mindreårig er egnet til asylbehandling, lægges der vægt på, om den pågældende er tilstrækkelig moden til at gennemgå en egentlig asylbehandling. Normalt anses børn under 12 år ikke som tilstrækkelig modne til at gennemgå asylbehandling. Men ved en vurdering skal der tages hensyn til, om der foreligger særlige forhold, der bevirker, at barnet ikke bør gennemgå en almindelig asylprocedure. Det tilgodeser også, at vi kan tage nogle individuelle hensyn til de behov og de muligheder, der er for det enkelte barn.

Lovforslaget medfører, at enhver uledsaget mindreårig asylansøger har mulighed for at få sin ansøgning realitetsbehandlet. Hermed opfylder Danmark sine forpligtelser efter børnekonventionens artikel 22 samt efter EU's resolution fra 1997 om uledsagede mindreårige tredjelandsstatsborgere.

Lovforslaget forbedrer de mindreåriges retsstilling, idet alle uledsagede mindreårige asylansøgere får udpeget en personlig repræsentant til at varetage barnets interesser, i forbindelse med at barnets ansøgning om opholdstilladelse behandles. Hovedsigtet med den repræsentantordning er at sikre, at alle uledsagede mindreårige får en personlig støtte hurtigt efter deres ankomst. Repræsentanten skal støtte og vejlede og kan i øvrigt træffe alle de beslutninger, som en forældremyndighedsindehaver normalt kan træffe. Den foreslåede ordning vedrørende udpegning af repræsentant er udformet med baggrund i anbefalingerne for UNHCR.